

משנה - תענית

פרק ד - משנה ג

ואנשי המעמד היו מתעניין ארבעה ימים בשבוע, מיזם שני ועד יום חמישי. ולא היו מתעניין ערב שבת, מפני כבוד השבת. ולא באחד בשבת, כדי שלא יצאו ממנוחה וענג ליגיעה ותענית וימותו. ביזם הראשון, בראשית, ויהי רקיע. בשני, יהי רקיע, ויקוו המים. בשלישי, יקוו המים, ויהי מארת. ברביעי, יהי מארת, וישרצו המים. בחמישי, ישרצו המים, ותוצא הארץ. בששי, תוצא הארץ, ויכלו השמים {ט}. פרשה גדולה, קורין אותה בשנים, והקטנה ביחיד, בשחרית ובמוסף. ובמנחה נכנסין וקורין על פיהן {י}, כקורין את שמע. ערב שבת במנחה לא היו נכנסין, מפני כבוד השבת:

פרק ד - משנה ד

כל יום שיש בו הלל, אין בו מעמד {יב} בשחרית. קרבן מוסף, אין בו בנעילה {יג}. קרבן עצים, אין בו במנחה, דברי רבי עקיבא. אמר לו בן עזאי, כה הנה רבי יהושע שונה, קרבן מוסף, אין בו במנחה. קרבן עצים, אין בו בנעילה. חזר רבי עקיבא להיות שונה כבן עזאי: